

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx 2019 om fangst og jagt.

(Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

Brugen af vor naturgivne ressourcer skal basere sig på bæredygtigt grundlag. Et bæredygtigt fangstliv hvor dyr og mennesker er indbyrdes afhængige er et grundlag som er velfunderet. Bæredygtigt fangstliv omhandler også erhvervsfiskeriet. En levedygtig fisk- og dyrressource giver også en bæredygtig fiske- og fangstkultur i Grønland.

Mineralsk udnyttelse er derimod en ressource som vi kun kan udvinde én gang. Vores naturgivne ressourcer som ved deres reproduktion samt ved god fangstforvaltning kan derimod være en mere bestandig ressource, som ved for stor kvotetildeling kan ustoppeligt skades. Vores naturgivne ressource og de som lever af disse ressourcer, skal begge tage udgangspunkt i en bæredygtig grundlag. Inuit Ataqatigiit vil på baggrund af disse grundsætninger, nu drøfte Naalakkersuisuts ændringsforslag af loven.

Det omhandlede forslag til Inatsisartut tager udgangspunkt i det grønlandske territoriale område og omfatter fiskeri-, fangst- og jagtområderne. Inuit Ataqatigiit er glade for, at Naalakkersuisut fremsætte forslaget til drøftelse i Inatsisartut, da vi jo løbende skal drøfte hvordan vi med bedst mulige lovgrundlag kan forvalte vores naturgivne ressourcer. Vi skal derudover ikke glemme at drøfte hvordan vi hver især som lovgivere forstår ved en optimal politisk forvaltning af ressourcerne og hvordan vi forstår ved optimal brug af de naturgivne ressourcer.

Det nævnte lovgivningsområde viser os nemlig at vi med forgangne erfaringer på området bør være agtpågivende overfor bestemte områder. Vi ser gang på gang med reelle fysiske beviser, at ikke alle følger de lovbestemte rammer og at fiskere og fangere jagter og fisker ulovligt. Vi kan ikke acceptere at man med profit for øje volder store skader på bestemte bestande igennem ulovligt fiskeri og fangst. Vi kan derfor i den nuværende lovforslag få muligheden for at vurdere om sanktioner for ulovlig handling er fair eller om vi har grundlag nok til at højne sanktionsmulighederne. Derudover har vi behov for at vurdere om det er tilstrækkelig at tage udgangspunkt i forvaltningsplaner og om denne lever op til kravet om bæredygtig forvaltning af fiske- og fangstdyrsbestandene.

Det kan vi bevise ved at fiskeres aktive henvendelse til folkevalgte om faretruende fald i hellefiskebestanden. Og det kan vi bevise ved folkevalgtes højere opråb og åbne opfordringer om mere bæredygtig forvaltning af bestandene og ikke mindst ved at man fra Naalakkersuisut side vælger at fordoble kvoterne som langt overstiger Naturinstituttets indstillinger. Dette bevidner at Naalakkersuisut uden klare og fastlagte principper lader sig styre af et givet turbulent politisk miljø og sporadisk forhøjer af kvoterne. Og jeg skal ikke holde mig tilbage for at sige, at det nogen gange føles

som om, at det politiske styre tit lader sig styre af deres politiske vælgerskares letsindigheder når valgperioden er ved nå sin afslutning.

Vi ønsker at gøre det klart fra Inuit Ataqatigiit, at man klart kan se en manglende sammenhængskraft mellem kvotetildelingen og Naturinstituttets indstillinger dertil. Det er endnu tydeligere at denne dissonans skyldes helt klart de enkelte Inatsisartutmedlemmers stillingtagen. Hvis man ønsker at få en klarere og mere nutidig billede af bestandsmængden og ønske at give en mere optimal kvotetildeling så skal man også kunne give Naturinstituttet en mærkbar finanslovsforøgelse af de midler der allokeres dertil.

kan nemlig ikke påstå at Naturinstituttets arbejde er utilstrækkeligt. Inuit Ataqatigiit kræver at man politisk sikrer sig en dækkende og fyldestgørende afdækning af bestandene. Vi håber derfor at man via finanslov sikrer Naturinstituttet ekstraordinært tilføres af midler for netop at sikre at alle vores ønsker omkring forbedret afdækning af bestandene.

Hvis lovforslagets §2 formålsparagraffer om at sikre en hensigtsmæssig og biologisk forsvarlig udnyttelse af fangstressourcerne, så er der behov for en tættere og mere hensigtsmæssigt samarbejde mellem Inatsisartut, fiskere og fangere og ikke mindst Naturinstituttet, der er derfor behov for finanslovsdækket forøgelse af midler dertil. Dette behov vises tydeligt at de udmeldinger der har været fra fiskeres og fangeres om ønske om tættere samarbejde med Naturinstituttet, et samarbejde som unægteligt alle har behov for. KNAPK er centralt i det henseende, der er nemlig også behov for at undersøge de samarbejdsformer der eksisterer, for netop at kunne højne og forbedre samarbejdet imellem alle parter.

Erhvervs- og fritidsfiskeres/fangeres antal er over tid blevet forøget. Inuit Ataqatigiit har særskilt bemærket Naalakkersuisuts bemærkninger til erhvervsfiskeres antal.

Naalakkersuisut har besluttet en "Overordnede mål for fiskeripolitikken, som kommissionen skal arbejde inden for rammerne af", med følgende ordlyd:

Som det første...

"Bæredygtig udnyttelse af ressourcen. Fiskeriet skal foregå på grundlag af en biologisk bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne for at sikre reproduktion og optimal udnyttelse, så fiskeriet forsat kan bidrage til beskæftigelse og samfundsøkonomien på ubestemt tid."

som det næste...

"Hensigtsmæssig outputbegrænsning (TAC og kvoter) samt inputbegrænsning i form af en kapacitetsregulering i de enkelte former for fiskeri for at skabe stabil og varig ligevægt mellem fiskerflådens kapacitet og dens fiskerimuligheder over længere tid."

Inuit Ataqatigiit har tidligere forespurgt Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst om Naalakkersuisut op til etablering af Fiskerikommissionen har fastsat politiske målsætning for kommissionens arbejde. Den ansvarlige Naalakkersuisoq har besvaret os, at det ikke er sket. Man kan nu se i lovforslaget at

Naalakkersuisut netop har fastsat politiske rammer for kommissionens arbejde. Og efter vores forståelse vil nedbringelse af erhvervsfiskere ske netop ved fastsætte rammer for fiskerilicensstørrelsen samt ved kvotefastsættelser og at det netop er målsætningen.

Da det netop er TAC kapacitetsregulering af eksisterende licenshavere og deres kvoter der er helt centralt.

Lad mig gøre det klart, at Inuit Ataqatigiit finder det yderst vigtigt at pointere principperne for bæredygtighed bør følges af fiskere, naturinstituttet, af folkevalgte, organisationer og ikke mindst af kommunerne og alle disse bør aktivt deltage i forvaltningen deraf. Dette skal netop sikre at hele reorganisering af fiskerisektoren ikke ender i en indbyrdes konflikt samt sporadiske ændringer alt efter tidens vinde. Det er yderst vigtigt at sikre at en Inatsisartutlov om fiskeri kan tåle tidens tand og en lov som kommer til at have massivt indvirkning på så mange folk og hvor det lovforberedende arbejde er sket bag lukkede døre, cirkuleret og finpudset blandt få kommer – som Inuit Ataqatigiit desværre forudsagde – unægtelige resultere i en stor opstandelse blandt folk.

Dette ansvar kommer Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug til at påtage sig på vegne af den samlede Naalakkersuisut. Vi vil på det tidspunkt se hvad et enerådigt og eksklusiv lovforberedende arbejde som tit var meget hemmeligholdt, vil have af følger og virkninger.

Lad mig på vegne af Inuit Ataqatigiit pointere klart, at denne behandling af en lov om jagt og fangst vil have indirekte indvirkninger på erhvervsfiskeres erhverv. Derfor har man nok ønsket at sikre sig at man forinden fremlæggelse af en fiskerilov har fremlagt en ændringsforslag til jagt og fangstlov. Mange erhvervsfiskere er nemlig også licenshavere indenfor jagt og fangst. Det kommende lov om fiskeri med det politiske ramme der sat for kommissionen for øje vil med en beslutning fra Inatsisartut resultere i realisering af exit for mange erhvervsfiskere fra erhvervsfiskeriet. Såfremt man ønsker at undgå udelukkelse af mange erhvervsfiskere fra at udøve deres erhverv så skal man sikre sig at kapacitetsbegrænsninger som træder i kraft deraf, ikke rammer erhvervsfiskerne.

Det er derfor ellers hensigtsmæssigt for Inuit Ataqatigiit at når en lov om fiskeri er besluttet og trådt i kraft, at man efterfølgende fremsætter sådan ændringsforslag til lov som den vi behandler nu. Med disse ord indstiller vi forslaget til videre behandling i den respektive udvalg, til trods for at en forkastelse af ændringsforslag til loven er muligt.